

nævnes i bemærkningerne, at hvis der i en sag om vold omfattet af §§ 245 eller 246 udmåles en straf på f.eks. 1½ års eller 4 års fængsel efter hidtidigt udmålingsniveau, vil det efter den foreslåede forhøjelse skulle svare til en straf på mindst 2 års henholdsvis mindst 5 års og 4 måneders fængsel. Også i dette lovforslag gives der således i bemærkningerne nærmere retningslinier til domstolene om de ændringer i straffesættelsen, som ønskes gennemført. Venstre og Konservatives forslag blev forkastet ved tredjebehandling.

3. Det kan i øvrigt oplyses, at anmeldelsestatlet for vold efter straffelovens §§ 244-246 fra 1990 til 1997 samlet set er steget med 12 pct. Antallet af strafferetlige afgørelser for vold i perioden fra 1990 til 1997 er vokset med 38 pct., mens de ubetingede frihedsstraffe for vold er vokset med 58 pct. Den ubetingede frihedsstrafs længde er i gennemsnit vokset med 19 pct. Samlet betyder dette, at strafmassen for voldsforbrydelser er vokset med 83 pct. fra 1990 til 1997. I 1990 blev der idømt 304 fængselsår for vold mod 557 i 1997. Strafniveauet for vold er således øget gennem 1990'erne.

Samtidig er risikoen for at blive udsat for vold faldet inden for de seneste 10 år, jf. voldsofferundersøgelsen fra januar 1998. Fra 1994 er også antallet af voldsanmeldelser faldet.

4. På den anførte baggrund, herunder lovændringerne i 1994 og 1997, har regeringen ikke på nuværende tidspunkt planer om at foreslå ændringer af straffeloven med henblik på yderligere skærpelse af straffen for vold.

Det kan i den forbindelse oplyses, at Straffelovrådet på baggrund af en folketingsvedtagelse (nr. V 16) i forbindelse med en forespørgselsdebat om volds kriminaliteten i Danmark den 10. december 1998 har til opgave at foretage en samlet vurdering af alle strafferammerne (i straffeloven) og eventuelt på baggrund heraf komme med indstillinger til ændringer i straffeloven.

Spm. nr. S 1637

Til justitsministeren (30/3 99) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Gælder reglerne om tavshedspligt og videregivelse af personoplysninger for journalister, der i

embeds medfør kører med i politiets patruljevogne under patrulje?»

Svar (14/4 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

1. Justitsministeriet kan generelt oplyse følgende om journalisters tavshedspligt m.v.:

Efter straffelovens § 264 d straffes den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en anden persons private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlange unddraget offentligheden. Denne bestemmelse gælder også for journalister.

Journalister er derimod som udgangspunkt ikke omfattet af reglerne om tavshedspligt i straffelovens §§ 152-152 c. Disse regler i straffelovens kapitel 16 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v. vil dog i visse tilfælde omfatte journalister.

En journalist kan således f.eks. efter omstændighederne straffes, hvis den pågældende medvirker til, at en offentligt ansat m.v. overtræder sin tavshedspligt.

Straffelovens § 152 d, stk. 2, indebærer, at det endvidere er strafbart for enhver, herunder en journalist, uberettiget at videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1, der er fremkommet ved, at reglerne om tavshedspligt i §§ 152-152 c er overtrådt.

Efter forvaltningslovens § 27, stk. 3, kan en forvaltningsmyndighed desuden give en person uden for den offentlige forvaltning, herunder en journalist, pålæg om tavshedspligt efter § 27, stk. 1, jf. bl.a. straffelovens § 152, når myndigheden videregiver fortrolige oplysninger til den pågældende uden at være forpligtet hertil.

2. Det kan i øvrigt oplyses, at repræsentanter for Justitsministeriet, anklagemyndigheden og politiet i 1998 har indledt en møderække med henblik på at belyse en række spørgsmål om samarbejdet mellem pressen og politiet.

På grundlag af hidtidige erfaringer vil det bl.a. blive overvejet, om der fremover bør udfærdiges mere formaliserede retningslinier for dette samarbejde.